

ПАМ'ЯТІ БАСАНА ПЕТРА ТИХОНОВИЧА – ТАЛАНОВИТОГО ОРГАНІЗАТОРА Й НОВАТОРА ГЕОЛОГОРОЗВІДУВАЛЬНИХ РОБІТ НА ДОНБАСІ

15 липня 2016 року за два тижні до свого 80-річчя раптово пішов з життя Басан Петро Тихонович, ветеран вітчизняної геологічної служби, колишній багаторічний генеральний директор державного геологічного підприємства “Донбасгеологія”

Петро Тихонович народився 1 серпня 1936 р. в с. Кілов Бориспільського району Київської області в селянській родині. Після закінчення Київського геологорозвідувального технікуму 1954 року працював буровим майстром у Заларинській гідрогеологічній партії Іркутського геологічного управління. З жовтня 1955 р. до липня 1958 р. проходив військову службу в Забайкальському й Одеському військових округах на посаді старшого авіаційного механіка.

Демобілізувавшись у кінці 1958 року, розпочинає свою трудову діяльність на Донбасі як старший буровий майстер у Горлівській геологорозвідувальній експедиції тресту “Артемгеологія”. Однак у свої неповні 25 років усвідомлює, що професійних знань йому бракує, і 1960 року вступає до Дніпропетровського гірничого інституту (нині Національний гірничий університет), який успішно закінчує 1966 року за фахом “Техніка і технологія розвідки родовищ корисних копалин”. Це дало змогу молодому інженеріві-випускникові впевнено й цілеспрямовано працювати на посаді технічного керівника й начальника опорної Костянтинівської свердловини завглибшки понад 2,5 км в Центральній партії Горлівської ГРЕ та забезпечити обґрунтування закономірностей поширення вугленосійної формації, газу метану й ртутного зруденіння на продовженні головної антикліналі Донбасу.

Удосконаливши протягом десяти років свій професійний рівень на посту технічного керівника Щеглівської ГРЕ стосовно розвідки вугільних родовищ у складних гірничо-геологічних умовах, П. Т. Басан вирушає у відрядження до Ірану як керівник бурових робіт для надання технічної допомоги групі вітчизняних фахівців-геологів під час розвідки іранських родовищ корисних копалин, а після закінчення закордонного відрядження працює начальником Щеглівської ГРЕ тресту “Артемгеологія”.

У листопаді 1979 року Петро Тихонович став керівником найбільшого в Україні тресту “Артемгеологія”, заснованого ще 1930 року, зібрав навколо себе як відомих фахівців, так і талановиту молодь, організував новаторський колектив, який обґрунтував перетворення тресту “Артемгеологія” у виробниче геологічне об'єднання “Донбасгеологія” з розширенням території діяльності в межах відкритого Донбасу

в напрямку на Західний Донбас і перехідну зону між Донбасом та Дніпровсько-Донецькою западиною. У квітні 1980 р. П. Т. Басан очолює ВГО (ДГП) “Донбасгеологія” і завзято працює впродовж 18 років, до виходу на пенсію 1998 року.

Цей період розкрив і утвердив організаторські здібності Петра Тихоновича як керівника державного рівня й новатора геологорозвідувального виробництва на Донбасі. Під його проводом успішно введено нові технології та технічні засоби з буріння розвідувальних свердловин, геолого-геофізичних і лабораторних досліджень, комплексного вивчення вугільних родовищ як газовугільних, оцінки промислового потенціалу кольорових і рідкісних металів, нових видів сировини для сільського господарства й хімічної промисловості, виробництва вогнетривів та декоративного облицювання різних споруд.

П. Т. Басан – ініціатор і зачинатель успішного буріння розвідувально-експлуатаційних свердловин на природний газ на Південному Донбасі та газ метан у Донецько-Макіївському вуглепромиловому районі.

Саме в Артемівську (нинішньому Бахмуті) Петро Тихонович продовжив і розвинув титанічну сподвижницьку діяльність легендарного керівника тресту “Артемгеологія” П. Ф. Надежина, спрямовану не тільки на розвиток геологорозвідувального виробництва, а й розв'язання складних питань щодо забезпечення геологорозвідників власним житлом: облаштування геологічних містечок, будівництво багатоквартирних будинків сімейного типу, дошкільних закладів, дитячих баз відпочинку та плавального басейну в місті Артемівськ.

П. Т. Басан був Відмінником розвідки надр СРСР і Почесним розвідником надр України, а за виробничі досягнення та здобутки очолюваного ним ДГП “Донбасгеологія” його нагороджено орденами “Знак пошани” і “Трудового Червоного Прапора” та медалями “За доблесну працю”, “За заслуги в розвідці надр” I ступеня, “ім. В. І. Луцицького”, “Ветеран праці” і “Шахтарська слава”.

Петрові Тихоновичу була притаманна невичерпна енергія, людяність, активна соціальна позиція, духовність і чуйність, любов до творчості й образотворчого мистецтва.

Життєвий шлях і пам'ять про П. Т. Басана назавжди залишаться в серцях його рідних і близьких, друзів і колег по роботі, нинішнього й прийдешніх поколінь геологорозвідників Донбасу.

Світла Вам пам'ять і вічний спокій, Петре Тихоновичу!

Ветерани Державної геологічної служби України